

ЗАПОРІЗЬКА ОБЛАСНА
УНІВЕРСАЛЬНА НАУКОВА
БІБЛІОТЕКА

Серія «Лауреати літературних премій»

Катерина Калитко

Лауреат
Шевченківської
премії-2023

Бібліографічний
СПИСОК

**КОМУНАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«ЗАПОРІЗЬКА ОБЛАСНА УНІВЕРСАЛЬНА
НАУКОВА БІБЛІОТЕКА»
ЗАПОРІЗЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ
Відділ наукової інформації та бібліографії**

*Серія: Лауреати літературних
премій*

**Катерина Калитко – лауреат
Шевченківської премії-2023**

Бібліографічний список

Запоріжжя
2023

УДК 016:821.161.2
К17

Катерина Калитко – лауреат Шевченківської премії–2023 : бібліографічний список / КЗ «ЗОУНБ» ЗОР, від. наук. інформації та бібліографії ; [уклад. І. Поправка]. – Запоріжжя : [ЗОУНБ], 2023. – 20 с. – (Лауреати літературних премій).

© Запорізька обласна універсальна наукова бібліотека, 2023.
© І. Поправка, укладання, 2023.

«Але для мене вірші – це уроки любові до світу»

Катерина Калитко

Катерина Олександрівна Калитко - українська поетка, письменниця, перекладачка, волонтерка, членкиня НСПУ та Українського ПЕН-клубу, лауреатка Шевченківської премії-2023.

Народилася 8 березня 1982 року у м. Вінниця в інтелігентній родині інженерів, де любили читати. І саме батьки були завжди найбільшою підтримкою для Катерини: «Те, що я вмю думати, багато читаю, люблю країну – це цілком їхня заслуга» [49].

Вчилася у хіміко-біологічній школі, яку закінчила з золотою медаллю. Ще тоді обрала українську мову для спілкування і творчості.

Під час навчання у школі вирішила, що хоче отримати вищу освіту у Києво-Могилянській академії, куди згодом вступила й вивчала журналістику та політологію (1999-2005). Після завершення навчання повернулася до рідної Вінниці: «Це та точка на мапі, та атмосфера, без якої я не була б тим, ким є, не мала би того голосу, який в мене» [63].

Активно займається волонтерською діяльністю ще з 2014 року.

Також цікавиться історичною реконструкцією періоду Перших визвольних змагань. Є співзасновницею міжнародного літературного фестивалю «Острів Європа», що відбувається у Вінниці.

Серед вподобань Катерини Калитко – читання, яким вона захоплювалась ще з дитинства. Перечитує авторів, поетична творчість яких особливо близька для неї: «Лорку, Бодлера, Аполлінера, Каммінгса, Целяна, Стуса, Семенка, Герасим'юка, раннього Андруховича, Лишегу, Москальця» [47].

Має багато захоплень: фотографія, етнографія, подорожі. Також цікавиться та вивчає історію своєї родини. Живе й працює у Вінниці та Сараєві звідки її коханий.

Рано почала писати вірші й пригодницькі історії. Займалася у літературній студії, яку очолювала вінницька поетка Т. Яковенко. Вже тоді усвідомила, що написання поезій – це не просте захоплення. З чотирнадцяти років Катерина Калитко почала писати замітки у місцевій пресі.

У сімнадцять років вдало дебютувала в поетичному конкурсі «Гранослов» і отримала перемогу, після якої у 2000 році К. Калитко рекомендували й прийняли до Національної спілки письменників України.

До творчого доробку письменниці належать збірки: «Та, що любила Каїна» (1999), «Посібник зі створення світу» (1999), «Сьогоднішне завтрашнє» (2001), «Портретування асфальту» (2004), «Діалоги з Одисеем» (2005), «Сезон штормів» (2013), «Катівня. Виноградник. Дім» (2014), «Бунар» (2018), «Ніхто нас тут не знає, і ми – нікого» (2019), «Орден мовчальниць» (2021), «Люди з дієсловами» (2022). Окрім цього є ще дві прозові книжки «М.істерія» (2007) та «Земля Загублених, або Маленькі страшні казки» (2017).

Авторка закінчила працю над новою поетичною збіркою «Відкритий перелом голосу», яка ще потребує підготовки для друку.

Твори Катерини Калитко перекладені багатьма іноземними мовами: англійською, вірменською, німецькою, польською, литовською, сербською, словенською, італійською та на іврит.

У різні роки була лауреаткою багатьох літературних конкурсів: «Гранослов» (1999), конкурсу читаної поезії «Молоде вино» (1999), «Привітання життя» ім. Богдана-Ігоря Антонича (2001), видавництва «Смолоскип» (2003), літературно-мистецької премії «Кришталева вишня» (2000), «Благовіст» (2001) та премії «Культреванш» (2004).

Стала стипендіаткою програми Центральноевропейської ініціативи Fellowship 2015 року. У 2016 році стає лауреаткою фестивалю короткої прози Imbiero Vakaraі і міжнародної премії Vilenica Crystal. У 2017 році отримала літературну премію імені Джозефа Конрада-Коженювського від Польського інституту в Києві. Також нагороджена незалежною премією Women in Arts від UN Women та Українського інституту в рамках HeForShe Arts Week-2019.

За текст «Having Lost the Keys...» зі збірки «Ніхто нас тут не знає, і ми – нікого» («Nobody Knows Us Here and We Don't Know Anyone») письменниця отримала престижну американську премію Pushcart Prize, яку присуджують за малі літературні форми. Збірка була перекладена О. Луцишиною та О. Дженнінгз.

Своє ставлення до поетичної творчості Катерина Калитко висловлює таким чином: «Але для мене вірші – це уроки любові до світу. І вони не даються легко нікому. Коли ти намагаєшся робити

щось щиро, тобі завжди боляче. Обдираєш шкіру, падаєш, збиваєш коліна, лікті. Якщо таки встаєш і продовжуєш іти, то тобі хоч болить, але воно того варте» [38].

Катерина Олександрівна є цільною особистістю з чіткою життєвою позицією, про яку вона чесно і сміливо говорить вголос.

У своїй творчості вона торкається болючих тем, пише про те що турбує і відчуває серце, про що болить душа, при цьому надихаючи до роздумів та дій своїх читачів. Водночас її творчість є особливою, несхожою, пронизливою та щирою, як водойма з прозорою і чистою водою та безмежними берегами, до якої хочеться повертатись знову і знову, побачити і відчутти щось своє особливе.

У 2014 році побачила світ збірка поезії «Катівня. Виноградник. Дім». З цією збіркою поетка перемогла у номінації «Поезія» книжкового рейтингу «ЛітАкцент року - 2014».

У 2018 році виходить «Бунар» – ще одна поетична збірка Катерини Калитко. Бунар – це колодязь, і, на думку авторки, «метафора пробивання холодної землі, копання колодязя взимку, яка в цій збірці, також є однією з ключових метафор цієї книжки і ключових в розумінні взаємин людини з територією» [61]. Все це підштовхує до роздумів, з чого складається ця земля, що в неї є особливого.

За цю збірку Катерина Калитко отримала дипломом фіналіста премії Міста літератури ЮНЕСКО, а також, за рішенням журі, – додаткову відзнаку за побудування міжкультурних та міжлітературних мостів порозуміння. Крім цього письменниця зі збіркою «Бунар» перемогла у книжковому рейтингу «ЛітАкцент року-2018» в номінації «Поезія».

Верліброва книжка К. Калитко «Ніхто нас тут не знає. І ми – нікого» вийшла у 2019 році і принесла авторці перемогу у номінації «Поезія» української премії «ЛітАкцент-2019». На думку авторки, в книзі висвітлено теми війни, але вона зазначає: «Власне, про війну в найширшому сенсі, не про українську – хоча про неї в першу чергу, – але загалом як про таку метафізичну категорію, і це одна з моїх старих тем, до яких часто повертаюсь і від яких далеко не втікаю» [44]. Ілюстрації для видання зробив поет Ю. Издрік.

Книга поезії «Орден мовчальниць» вийшла у 2021 році. Це особлива збірка у творчому доробку К. Калитко. Книжка присвячена пам'яті матері авторки, Тамари Скадіної, яка пішла з життя у 2020 році. Мама була для письменниці не тільки рідною людиною, але і другом.

Книжка налічує шість розділів, які мають виразні назви, що говорять самі за себе і розповідають кожен свою особисту історію. Про власну збірку авторка каже: «Жінок узагалі нечасто запитують, перш ніж інсталювати їм певні «базові налаштування», від раннього родинного виховання до пізніше нав'язаних очікувань, обмежень та стереотипів, і так упродовж століть. Із цим контекстом моя книжка й працює» [46]. Це болюча та водночас відкрита книга, сповнена щирості. Наприклад, у циклі «Четверо» чітко представлені жінки з родини авторки, їх названо поіменно. У кожній з цих жіночих образів своя доля, свій сум і радість, туга і біль.

Катерина Калитко також уточнює, що у збірці: «Є певні вірші, які пунктирно прошивають структуру збірки, вертаються в символічний світ жіночого ордену, де практикують примусове зашивання рота. Така собі доведена до абсурду форма суспільного тиску» [46]. Це позбавляє жінку можливості говорити про те що її хвилює, завдає страждань, душить її волю.

На обкладинці книжки – роботи художниці К. Косьяненко. За збірку поезій «Орден мовчальниць» у 2023 році Катерина Калитко стала лауреаткою Шевченківської премії.

Збірка «Люди з дієсловами» була видана у 2022 році. До книги входять вірші 2021-2022 років. Стосовно назви Катерина Калитко зауважує: «Ця назва була сформульована ще до війни, тому тут ідеться про дієвість у найширшому сенсі. Тому що людське співжиття – це співдіяльність, це рух назустріч один одному, і якщо цього руху немає, то наше існування поруч, певно, і не має сенсу» [64]. На обкладинці збірки зображена картина художниці І. Сільваші «Дракон».

Хоча Катерина Калитко найбільш відома як поетка, в її творчості присутні й прозові твори. На думку авторки, «проза – це інший темпоритм, інша довгота дихання і очевидно вона вимагає часу, їй передуює якась велика внутрішня робота, якийсь перелом. В мене так, принаймі» [62]. Перу письменниці належать «М.істерія» (2007) та «Земля Загублених, або Маленькі страшні казки» (2017).

Прозова книжка «Земля Загублених, або Маленькі страшні казки» вийшла у 2017 році. З нею Катерина Калитко стала переможницею «Книги року ВВС-2017». Обкладинка книги прикрашена фотографією, яку зробила сама авторка в Криму. Збірка складається з дев'яти оповідань. Письменниця пояснює обрану назву таким чином: «Я

винесла в заголовок слово «казки», аби пом'якшити взаємодію читача з доволі драгливими темами, поданими в не найпростішій формі» [41].

Стосовно непростих персонажів збірки, які можна зустріти в різних оповіданнях, авторка підкреслює: «Трагедія персонажів у тому, що драми їхнього життя - типові. Вони потрапляють у типові ситуації непорозуміння з людьми, але внаслідок своєї інакшості, на кшталт нестандартної психіки, ці події для них розгортаються інакше» [41].

За оповіданням з книги Катерини Калитко «Земля Загублених, або маленькі страшні казки» було знято короткометражний фільм-дебют «Лалібела» режисерки А. Морозової.

До творчого доробку К. Калитко також належать переклади прозових творів з боснійської та хорватської мови, інколи - із сербської. Ще під час навчання у школі вона зацікавилась Балканами. Але розпочала вивчати мову вже у дорослому віці, безпосередньо контактуючи з носіями мови та читаючи книжки мовою оригіналу.

Займається перекладом суто прозових творів. Дуже відповідально і виважено ставиться до роботи перекладача. Про перекладацьку діяльність авторка говорить: «Мій підхід полягає в тому, щоб максимально зберігати звучання оригінального авторського голосу, контекст, не спрощувати, не українізувати надмірно там, де є моменти автентичних реалій» [42].

За свої переклади була відзначена премією часопису «Кур'єр Кривбасу» а також перекладацькою премією METAPHORA.

Катерина Калитко часто читає свої поетичні твори наживо. Це дає можливість наблизити власні тексти до слухачів та читачів, краще зрозуміти авторку, та її творчість. При цьому письменниця зауважує: «Тому кожен може читати мої тексти так, як йому читається, але, зрештою, вони завжди про любов» [75].

Письменниця написала текст Радіодиктанту національної єдності-2023 «Дороги України».

У 2023 році К. Калитко стала лауреаткою Національної премії України імені Тараса Шевченка за поетичну збірку «Орден мовчальниць». Присудження їй Шевченківської премії відбулося у непростий для України час, що робить цю нагороду ще більш знаковою і почесною.

Дуже влучним і актуальним є висловлювання Катерини Калитко: «Кожному варто добре робити свою справу на своєму місці, бути щирим, передовсім із самим собою, не боятися справжніх вчинків. Не відвертатися від болю, несправедливості, але й від любові. І тримати стрій, скільки доведеться» [46].

Твори

1. Бунар / Катерина Калитко. – Львів : Вид-во Старого Лева, 2018. – 248 с.*
2. Діалоги з Одиссеєм : поезії: Книга одного чекання / К. О. Калитко. – К. : Університетське вид-во "Пульсари", 2005. – 128 с.
3. Земля загублених, або Маленькі страшні казки / Катерина Калитко. – Львів : Вид-во Старого Лева, 2017. – 224 с.*
4. Катівня. Виноградник. Дім / Катерина Калитко. – Львів : Вид-во Старого Лева, 2014. – 144 с.*
5. Люди з дієсловами / Катерина Калитко. – Вид. 2-ге. – [Чернівці] : Meridian Czernowitz : [Вид. Померанцев Святослав], 2022. – 126 с.*
6. М.істерія : повість, оповідання / К. Калитко. – К. : Факт, 2007. – 184 с.*
7. «...Ніби камінь кинутий в небо» : поезії / Катерина Калитко // Червоне і чорне. 100 українських поеток і 100 українських поетів ХХ сторіччя : поетична антологія у 2 т. / укладання Бориса Щавурського. [Т. 1?] : Червоне і чорне. 100 українських поеток ХХ сторіччя. – [Тернопіль] : Богдан. – С. 1074-1090.*
8. Ніхто нас тут не знає, і ми - нікого / Катерина Калитко. – [Чернівці] : Meridian Czernowitz, 2019. – 96 с.*
9. Орден мовчальниць / Катерина Калитко. – [Чернівці] : Meridian Czernowitz, 2021. – 144 с.*
10. Портретування асфальту : [поезії]. – К. : Смолоскип, 2004. – 97 с.
11. Посібник зі створення світу : поезії / Катерина Калитко. – Вінниця : Логос, 1999. – 112 с.
12. Сезон штормів. – К.: Санченко: Електрокнига, 2013. – 150 с.
13. Сьогоднішнє завтрашнє : поезії / Катерина Калитко. – К. : Гранослов, 2001. – 81 с.
14. Та, що любила Каїна : поезії / Катерина Калитко ; ред. Т. В. Яковенко. – Вінниця : Логос, 1999. – 62 с.

*З фондів Запорізької ОУНБ.

15. Не подарунок, або Про брак жіночої солідарності [Електронний ресурс] : [проза] / Катерина Калитко // Українська правда. Життя : [сайт]. – URL: <https://life.pravda.com.ua/columns/2019/03/8/235953/>
16. «Рідне місто на пам'яті, наче прищепка» : [вірші] / К. Калитко ; передм. О. Коцарева // Кур'єр Кривбасу. – 2009. – № 232-233. – С. 354–362. – Зміст: «Я впізнаю цей голос, звідки б він не проріс...» ; «В нас на осінь безмежне право...» ; «Я заплющую очі й згадую...» ; «Це любов старих, що розгладжують одне одному...» ; «Павутиною криги заростуть наші брами й рани...» та ін.*

З перекладацького доробку

17. Бегагич Л. Життя внизу й нагорі : [оповідання] / Ламія Бегагич ; з босн. пер. К. Калитко // Кур'єр Кривбасу. – 2014. – № 296-297-298. – С. 165-179.*
18. Величкович Н. Сагіб / Н. Величкович / Ненад Величкович ; пер. Катерина Калитко. – К. : Темпора, 2014. – 200 с.
19. Єргович М. Вільний : [проза] / Міленко Єргович ; з босн. пер. К. Калитко // Кур'єр Кривбасу. – 2013. – № 278-279-280. – С. 202–214.*
20. Єргович М. Іншалла, Мадонно, іншалла / М. Єргович / Міленко Єргович ; з босн. пер. Катерина Калитко. – Львів : Вид-во Старого Лева, 2018. – 528 с.*
21. Єргович М. Історії про людей і тварин / М. Єргович / Міленко Єргович ; пер. Катерина Калитко. – К. : Темпора, 2013. – 304 с.
22. Єргович М. Срда співає в сутінках, на Трійцю : [роман] / Міленко Єргович ; [пер. К. Калитко]. – Київ : Темпора, 2014. – 598 с.
23. Камерич М. Туфлі до вручення "Оскара" : [повість] / Меліна Камерич ; [пер. з босн. Катерини Калитко]. – Харків : Фоліо, 2012. – 185 с.

24. Кебо О. Сараєво для початківців / Озрен Кебо ; пер. з босн. Катерини Калитко. – [Брустурів] : DISCURSUS, 2017. – 144 с.*
25. Кустурица Е. Смерть – неперевірена чутка / Емір Кустурица ; [пер. з серб. К. Калитко ; ред. І. Давидко]. – Київ : Темпора, 2014. – 390 с.
26. Пантич М. Прогулянка хмарами / Михайло Пантич ; [пер.: К. Калитко ; ред.: Л. Белей]. – Київ : Темпора, 2015. – 255 с.
27. Проданович М. Аркадія / М. Проданович / Мілета Проданович ; пер. Катерина Калитко. – К. : Темпора, 2015. – 312 с.
28. Селімович М. Дервіш і смерть : [роман] / Меша Селімович ; з босн. пер. Катерина Калитко. – Трускавець : Марія Магура [вид.], 2017. – 467 с.
29. Шайтінац У. Дуже скромні дари : роман : пер. с сербский / Угleshа Шайтінац; Пер. Катерина Калитко; ред. Дмитро Козак. – Київ : Темпора, 2016. – 150 с.
30. Шехич Ф. Из "книги про Уну" : [проза] / Фарук Шехич ; передм. та з босн. пер. К. Калитко // Кур'єр Кривбасу. – 2015. – № 308-309-310. – С. 91–104.*

Про життя та творчість Катерини Калитко

31. Питання Національної премії України імені Тараса Шевченка [Електронний ресурс] : Указ Президента України від 28 липня 2023 року № 454 : [у т. ч. Калитко К. О. – за книгу поезій «Орден мовчальниць»] // Президент України. Офіційне інтернет-представництво : [сайт]. – URL: <https://www.president.gov.ua/documents/4542023-47637>
32. Антонишин С. Місце під сонцем поезії : поетичні відкриття львівського конкурсу : [про письменницю К. Калитко] / С. Антонишин // Вітчизна. – 1999. – № 3-4. – С. 144-150.*

33. Галич У. Міфи війни і любові Катерини Калитко [Електронний ресурс] / Уляна Галич // Збруч : [інтернет-газета]. – Дата публікації: 26.06.2019. – Рец. на кн. : Бунар / Калитко Катерина. – Львів: Вид-во Старого Лева, 2018. – 248 с. – URL: <https://zbruc.eu/node/90347>
34. Галій Л. Г. Два переклади оповідання Катерини Калитко "Вода": особливості лексикографічних засобів і індивідуального сприйняття [Електронний ресурс] / Л. Г. Галій, І. М. Дольник // Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія : Філологія. – 2021. – Вип. 47(3). – С. 93-96. – Режим доступу: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvmgu_filol_2021_47\(3\)_23](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvmgu_filol_2021_47(3)_23)
35. Грицюк Л. Інтерв'ю з перекладачем: 38. Катерина Калитко [Електронний ресурс] / Лев Грицюк // WhyTranslator : [блог]. – Дата публікації: 17.02.2012. – URL: <https://levhrytsyuk.blogspot.com/2012/02/38.html>
36. Ємець-Доброносова Ю. Катерина Калитко. Земля Загублених, або Маленькі страшні казки / Ю. Ємець-Доброносова // Критика. - 2018. - N 3/4. - С. 29. – Рец. на кн.: Земля Загублених, або Маленькі страшні казки / Катерина Калитко. – Львів : Вид-во Старого Лева, 2017. – 224 с.*
37. Земля Загублених, або Маленькі страшні казки [Електронний ресурс] // Вікіпедія. Вільна енциклопедія : [сайт]. – URL : <http://surl.li/iraky>
38. Калитко К. «Для мене вірші – це уроки любові до світу» [Електронний ресурс] : [зустріч К. Калитко із львів'янами в рамках Місяця авторських читань] / Оксана Вербіцька // Львівська Пошта : [електрон. версія]. – 2016. – 21 лип. (№82 (1841)). – URL: <https://www.lvivpost.net/kultura/n/36598>
39. Калитко К. «Жінка різна: нещасна і щаслива, але дуже вільна» [Електронний ресурс] : [інтерв'ю з Катериною Калитко / провела Анастасія Ісько] // Молодий буковинець : [інтернет-сайт]. – Дата публікації: 25.07.2020. – URL: <http://surl.li/igonu>
40. Калитко К. «Зі мною примус не працює - я не ламаюся» : [розмову з поеткою Катериною Калитко / провела Ія Ківа] // ШО. – 2018. – № 6/8. – С. 70-79.*

41. Калитко К. «Казки - це територія страху» [Електронний ресурс] : [інтерв'ю з Катериною Калитко про збірку оповідань «Земля Загублених, або Маленькі страшні казки» / провела Оксана Піддубна] // BBC Україна : [сайт]. – Дата публікації: 12.12.17. – URL: <https://www.bbc.com/ukrainian/features-42225201>
42. Калитко К. «Ми маємо усвідомити самоцінність без пригортання до Росії чи до когось іншого» [Електронний ресурс] : [розмову з Катериною Калитко / провела Катерина Гладка] // Українська правда. Життя : [сайт]. – Дата публікації: 30.09.2019. - URL: <https://life.pravda.com.ua/culture/2019/09/30/238368/>
43. Калитко К. «Ми не вміємо вправлятися зі своєю свободою» [Електронний ресурс] : [розмову з Катериною Калитко / провела Ія Ківа] // LB.ua : [сайт]. – Дата публікації: 15.08.2021. – URL: https://lb.ua/culture/2021/08/15/491625_katerina_kalitko_mi_vmiemo.html
44. Калитко К. «Ми патологічно логоцентрична нація» [Електронний ресурс] : [розмову з К. Калитко / провела Юстина Добуш] // Збруч : [інтернет-газета]. – Дата публікації: 19.01.2020. – URL: <https://zbruc.eu/node/94967>
45. Калитко К. «Ми повинні слухати поліфонію довкола нас...» : [інтерв'ю української письменниці Катерини Калитко / записала Марія Чадюк] // День. – 2018. – 19-20 жовт. (№ 189-190). – С. 30-31.*
46. Калитко К. «Не певна, що агресору варто пробачати» [Електронний ресурс] : [Катерина Калитко про поетичну збірку «Орден мовчальниць» / інтерв'ю провів Олег Поляков] // Українська правда. Життя : [сайт]. – Дата публікації: 16.05.2021. – URL: <https://life.pravda.com.ua/culture/2021/05/16/244904/>
47. Калитко К. «Не пробачаю, коли чужі пробують мацати руками дорогих мені людей, у прямому сенсі й у переносному» [Електронний ресурс] [бесіду з Катериною Калитко / провів Леонід Гольберг] // Майдан : [Дрогобицька інтернет-газета]. – Дата публікації: 14.11.2014. – URL: <http://maydan.drohobych.net/?p=31305#>

48. Калитко К. «Ось тобі, жінко, мова. Стріляй із неї» [Електронний ресурс] : [інтерв'ю з Катериною Калитко / провела Олеся Шуткевич] // День : [електрон. версія]. – 2020. – 13 лют. (№ 27-28). – URL: <https://day.kyiv.ua/article/ukrayintsi-chytayte/os-tobi-zhinko-mova-strilyay-iz-neyi>
49. Калитко К. «Я саме після подій Революції гідності зрозуміла, що ніколи не зможу поїхати з України» [Електронний ресурс] : [інтерв'ю з Катериною Калитко / провела Анастасія Платонова] // LB.ua : [сайт]. – Дата публікації: 24.08.2019. – URL: https://lb.ua/culture/2019/08/24/435470_katerina_kalitko_ya_same_pisl_ua_podiy.html
50. Калитко Катерина Олександрівна // Енциклопедія Сучасної України. Т. 12 : Кал - Київ / голов. редкол. : Дзюба І. М. [та ін.]. – К. : [Фенікс], 2012. – С. 48.*
51. Катерина Калитко : [короткі відомості] // Сучасні письменники України : біобібліограф. довідник / Нац. спілка письменників України, Київ. обл. творче об-ня «Культура» ; [упоряд. А. Гай]. – уточн. і допов. – Біла Церква : Буква, 2012. – С. 183.*
52. Катерина Калитко [Електронний ресурс] // Подільські Божичі : посіб.-хрестоматія із вивчення поділ. поезії останньої третини ХХ – початку ХХІ ст. / наук. ст., коментарі та уклад. Ірини Зелененької. – Вінниця : Твори, 2019. – С. 142-148. – URL: https://dspace.vspu.edu.ua/bitstream/handle/123456789/5122/Zelenenka_podilski%20bozichi.pdf?sequence=1&isAllowed=y
53. Катерина Олександрівна Калитко [Електронний ресурс] // Вікіпедія. Вільна енциклопедія : [сайт]. – URL : <http://surl.li/iostb>
54. Квятковська О. У Черкасах Катерина Калитко презентувала поетичну збірку «Люди з дієсловами» [Електронний ресурс] / Ольга Квятковська // Прочерк : [інтернет-видання]. – Дата публікації: 03.10.2022. – URL: <http://surl.li/ieclc>
55. Коцарев О. Катерина Калитко : вдумливість і пластичність смутку / О. Коцарев // Кур'єр Кривбасу. – 2009. – № 232-233. – С. 353-354.*

56. Коцарев О. Людина “в тіні” великої історії // День. – 2019. – 27-28 верес. (№176-177). – С. 30. – Рец. на кн. : Ніхто нас тут не знає, і ми – нікого / Катерина Калитко. – Чернівці : Meridian Czernowitz, 2019.*
57. Лавринович Л. Поетична збірка К. Калитко "Катівня. Виноградник. Дім": темпоральні аспекти змісту та форми [Електронний ресурс] / Л. Лавринович // Літературний процес: методологія, імена, тенденції. Філологічні науки. – 2018. – № 11. – С. 76-83. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Litpro_2018_11_16
58. Левченко І. Катерина Калитко. Бунар / І. Левченко // Літ. Україна. – 2019. – 17 серп. (№ 29-30). – С. 7. – Рец. на кн.: Бунар : збірка віршів / К. Калитко. - Львів : Вид-во Старого Лева, 2018. – 248 с.*
59. Лисенко О. Та, яка обрала свободу мовити : [про збірку поезій Катерини Калитко «Орден мовчальниць»] [Електронний ресурс] / Олена Лисенко // Збруч : [інтернет-газета]. – Дата публікації: 04.10.2021. – URL: <https://zbruc.eu/node/108006>
60. Лютий Т. "Земля Загублених" Калитко: читання, яке зачудовує [Електронний ресурс] / Тарас Лютий // ВВС Україна : [сайт]. – Дата публікації: 17.11.17. – URL: <https://www.bbc.com/ukrainian/features-42024286>
61. Однорог М. «Вінниця співмірна людині і людина – співмірна місту» : Катерина Калитко презентувала нову поетичну збірку «Бунар» [Електронний ресурс] / Марина Однорог // Вежа : [вінницький інформаційний портал]. – Дата публікації: 04.07.2018. – URL: <https://vezha.ua/vinnytsya-spivmirna-lyudyni-i-lyudyna-spivmirna-mistu-kateryna-kalytko-prezentovala-novu-poetychnu-zbirku-bunar/>
62. Однорог М. «Земля загублених» Калитко: де заховалися Вінниця, Крим та в чому страх? [Електронний ресурс] : [про презентацію книги Катерини Калитко «Земля загублених, або маленькі страшні казки»] / Марина Однорог // Вежа : [вінницький інформаційний портал]. – Дата публікації: 26.05.2017. – URL: <https://vezha.ua/zemlya-zagublenyh-kalytko-de-zahovalysya-vinnytsya-krym-ta-v-chomu-strah/>

63. Однорог М. Місця сили вінницької поезії: яким є місто для поетів і поеток [Електронний ресурс] : [у т. ч. К. Калитко про рідну Вінницю] / Марина Однорог // Вежа : [вінницький інформаційний портал]. – Дата публікації: 21.03.2018. – URL: <https://vezha.ua/mistsya-syly-vinnytskoyi-poeziyi-yakym-ye-misto-dlya-poetiv-i-poetok/>
64. Поезія як території останньої щирості: у Кропивницькому презентували нову книгу Катерини Калитко [Електронний ресурс] : [присвячена кн. «Люди з дієсловами»] // Гречка : [інформаційний портал]. – Дата публікації: 02.10.2022. – URL: <http://surl.li/ifiwk>
65. Полівчак Р. У Франківську письменниця Катерина Калитко презентувала збірку поезій «Люди з дієсловами» [Електронний ресурс] / Руслана Полівчак, Оксана Василик // Суспільне.Новини : [сайт]. – Дата публікації: 30.10.2022. – URL: <https://suspilne.media/306108-u-frankivsku-pismennica-katerina-kalitko-prezentovala-zbirku-poezij-ludi-z-dieslovami/>
66. Сидоренко О. Ю. Концептосфера хронотопу війни в циклі оповідань збірки «Земля Загублених, або Маленькі страшні казки» Катерини Калитко [Електронний ресурс] / О. Ю. Сидоренко, О. В. Гонюк // Таїни художнього тексту (до проблеми поезики тексту) : зб. наук. пр. / редкол. : Н. І. Заверталюк (наук. ред.) [та ін.]. – Дніпро: Ліра, 2020. – Вип. 25. – С. 88-94. – URL: https://www.dnu.dp.ua/docs/zbirniki/ffil/program_629f90739c99d.pdf#page=88
67. Стусенко О. Простір позачасся // Укр. літ. газ. – 2018. – 23 берез. (№6). – С. 17. – Рец. на кн. Земля загублених, або Маленькі страшні казки / Катерина Калитко. – Львів : Вид-во Старого Лева, 2017.*
68. Улюра Г. Ми всіх тут знаємо: п'ять поетичних книжок «непоетичного» 2019-го [Електронний ресурс] : [у т. ч. про книжку Катерини Калитко «Ніхто нас тут не знає, і ми – нікого»] / Ганна Улюра // LB.ua : [сайт]. – Дата публікації: 18.11.2019. – URL: https://lb.ua/culture/2019/11/18/442368_mi_vsih_tut_znaiemo_pyat_poetichnih.html

69. Улюра Г. Право бути незрозумілим [Електронний ресурс] / Ганна Улюра // Збруч : [інтернет-газета]. – Дата публікації: 22.05.2017. – Рец. на кн. : Земля загублених, або Маленькі страшні казки / Катерина Калитко. – Львів: Вид-во Старого Лева, 2017. – 224 с. – URL: <https://zbruc.eu/node/66268>
70. Федоренко О. «Ми з України». У Вінниці показали фільм про діяльність митців під час війн [Електронний ресурс] : [у т. ч. у проєкті взяла участь Катерина Калитко] / Ольга Федоренко // Суспільне. Новини : [сайт]. – Дата публікації: 17.05.2022. – URL: <https://suspilne.media/240313-mi-z-ukraini-u-vinnici-pokazali-film-pro-dialnist-mitciv-pid-cas-vijni/>
71. Фільм за мотивами оповідання Катерина Калитко презентують у Варшаві [Електронний ресурс] // Divoche.media : [сайт]. – Дата публікації: 20.09.2022. – URL: <https://divoche.media/2022/09/20/film-za-motyvamy-opovidannya-kateryna-kalytko-prezentuyut-u-varshavi/>
72. Юрченко І. Індивідуально-авторське слово в системі художнього ідіостилю Катерини Калитко (на матеріалі повісті "М.істерія") [Електронний ресурс] / І. Юрченко // Синопис: текст, контекст, медіа. – 2013. – № 1. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/stkm_2013_1_21
73. Юрчук О. Міфологеми стихій у збірці оповідань Катерини Калитко «Земля Загублених, або Маленькі страшні казки» / О. Юрчук // Дивослово. - 2021. - № 1. - С. 55-60.
74. Яковленко К. Катерина Калитко анонсувала нові книжки, які написала після вторгнення [Електронний ресурс] / Катерина Яковленко // Суспільне. Культура : [сайт]. – Дата публікації: 11.10.23. – URL: <https://suspilne.media/culture/592119-katerina-kalitko-anonsuvala-novi-knizki-aki-napisala-pisla-vtorgnenna/>
75. Яковленко К. Людина складається з того, що віддає: Катерина Калитко про єдність, любов та біль війни [Електронний ресурс] : [розмову з Катериною Калитко / провела Катерина Яковленко] // Суспільне. Культура : [сайт]. – Дата публікації: 27.10.2023. – URL: <https://suspilne.media/592019-ludina-skladaetsya-z-togo-so-viddae-katerina-kalitko-pro-ednist-lubov-ta-bil-vijni/>

76. Яремчук О. Україна та Балкани. Чи є альтернатива мовчанню? : [інтерв'ю Катерини Калитко / записала Олеся Яремчук] // День. – 2016. – 11-12 листоп. (№205-206). – С. 31.*

**Попередні видання серії
«Лауреати літературних премій»
2013**

Еліс Манро – лауреатка Нобелівської премії-2013

2014

Мирослав Дочинець – лауреат Шевченківської премії-2014
Патрік Модіано – лауреат Нобелівської премії-2014

2015

Юрій Буряк – лауреат Шевченківської премії-2015
Світлана Алексієвич – лауреатка Нобелівської премії-2015

2016

Боб Ділан – лауреат Нобелівської премії-2016
Орхам Памук – лауреат Нобелівської премії-2006

2017

Іван Малкович – лауреат Шевченківської премії-2017
Кадзуо Ісігуро – лауреат Нобелівської премії-2017

2018

Емма Андієвська – лауреатка Шевченківської премії-2018
Ольга Токарчук – лауреатка Нобелівської премії-2018

2019

Оксана Забужко – лауреатка Шевченківської премії-2019
Петер Гандке – лауреат Нобелівської премії-2019

2020

Тарас Прохасько – лауреат Шевченківської премії-2020
Маріанна Кіяновська – лауреатка Шевченківської премії-2020
Луїза Глюк – лауреатка Нобелівської премії-2020

2021

Оксана Луцишина – лауреатка Шевченківської премії-2021
Абдулразак Гурна – лауреат Нобелівської премії-2021

2022

Тамара Горіха Зерня – лауреатка Шевченківської премії-2022

Катерина Калитко – лауреат Шевченківської премії-2023

Бібліографічний список

Укладач *І. Поправка*
Фото: Оксани Тисовської

Наклад 10 прим.
Віддруковано у Запорізькій ОУНБ
просп. Соборний, 142, Запоріжжя, 69095

Відділ наукової інформації та бібліографії
Телефон: 787-53-57
Ел. пошта: bibliograf.zounb@gmail.com, bibliograf@zounb.zp.ua

**ЗАПОРІЖЖЯ
ПР. СОБОРНИЙ, 142
061 787 53 57**

**BIBLIOGRAF.ZOUNB@UKR.NET
BIBLIOGRAF@ZOUNB.ZP.UA**

**FACEBOOK.COM/BIBLIOGRAF.ZOUNB
YOUTUBE.COM/BIBLIOGRZOUNB**

ZOUNB.ZP.UA